

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει, ὅτι ἡ πλειοψηφία, ἤτοι τὰ 89% τῶν γεωργικῶν μας ἐκμεταλλεύσεων, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἰδιοκτησίας μεγέθους ἀπὸ 0—50 στρεμμάτων. Ἐὰν δὲ σκεφθῶμεν ὅτι ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ 5—15 τεμάχια,

δὲν εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῶμεν τὸν βαθμὸν κοιορτοποιήσεως τῆς γεωργικῆς ἰδιοκτησίας ἐν Ἑλλάδι. Πράγματι, ἡ χώρα μας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα εὐρωπαϊκὰ Κράτη, εὐρίσκειται εἰς λίαν μειονεκτικὴν θέσιν, ὡς καταδεικνύει ὁ κατωτέρω πίναξ:

ΠΙΝΑΞ VII

ΜΕΓΕΘΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΧΩΡΑΣ (εἰς ποσοστὰ %)

Κράτη	Ἔως τῶν 100 στρεμ. ο/σ τοῦ συν.					
	0—50 στρέμ.	50—100 στρέμ.	100—200 στρέμ.	200—500 στρέμ.	500 καὶ ἄνω στρέμ.	στρεμ. ο/σ τοῦ συν.
Αὐστρία	9,6	11,2	20,5	25	33,7	79,2
Βέλγιον	32,6	20,7	19,9	15,8	11	46,7
Δανία	4	12,1	23,1	41,3	19,5	83,9
Γαλλία	5,5	10,9	21,7	31,9	30	83,6
Δ. Γερμανία	15,9	20,1	28,3	25,4	10,3	64
Ἰρλανδία	6,3	13,9	16,5	23,6	40	80,1
Ἰταλία	19,6	13,3	13,5	21,1	41,5	67,2
Ὁλλανδία	13,1	18,3	28,7	31,9	8	68,6
Νορβηγία	32,5	28,6	22,9	13,5	2,5	38,9
Σουηδία	14,6	19,4	23	22,9	20,2	66,1
Ἑλβετία	20,6	31	31	13,9	2,6	48,4
Ἀγγλία	3,1	44	9,3	25,8	57,4	92,5
ΕΛΛΑΣ	86	11	2,5	0,4	0,1	3

Ἡ Ἑλλάς, ἐπομένως, εἶναι ἡ μόνη χώρα, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ μικρὰ ἰδιοκτησία (0—50 στρ.) εἰς ὑψηλὸν ποσοστὸν (86%) καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκμηχανοποιήσις τῆς γεωργίας εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, μετὰ βάσιν τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν.

Ἐν τέλει, ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς ἢ μορφώσεως, παρὰ τὰς καταβαλλομένας προσπάθειας τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων, ὑστεροῦμεν ἐπίσης, ἐν σχέσει πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας, ὅπου τὸ ἐπίπεδον γενικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως εἶναι πολὺ ὑψηλότερον τοῦ ἰδικῶν μας.

Οὕτω, ἐκ τῆς μελέτης τῶν τριῶν βασικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς μηχανοποιήσεως τῆς γεωργίας, προκύπτει ὅτι, θεωρητικῶς τοῦλάχιστον, δυνάμεθα νὰ υπερδιπλασιάσωμεν τὸν σημερινὸν ἀριθμὸν τῶν γεωργικῶν ἔκμυστήρων, ἤτοι ἀπὸ 22.000 νὰ φθάσωμεν εἰς 55.000 περίπου. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν δέον νὰ προστεθοῦν οἱ κατ' ἔτος διατιθέμενοι πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀχρηστευομένων. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἐτήσια εἰσαγωγὰί μας εἶναι τοῦ ἴσου τῶν 5.000 ἔκμυστήρων κατὰ μέσον ὄρον, ὅα πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα ἐντὸς 6 ἐτῶν. Βεβαίως, δὲν δυνάμεθα νὰ προκρίνωμεν, ἐὰν τὸ μέλλον θὰ ἀνήκη εἰς τοὺς μεγάλους ἔκμυστήρας ἢ τοὺς μικροὺς, διότι αἱ μὴ ἐξυπηρετοῦμεναι

γεωργικαὶ ἐκμεταλλεύσεις ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σήμερον μεγάλων ἔκμυστήρων εἶναι αἱ μικραὶ τοιαῦται, ποὺ καὶ προσιδιάζουσι περισσότερο πρὸς τοὺς μοναζονικούς ἔκμυστήρας, τῶν ὁποίων ἡ διάδοσις γίνεται ὀσμῆρα ἐντεταμένη.

Ὅσον, ὁμως, καὶ ἂν τὰ περιθώρια τῆς περαιτέρω ἐξελιξέως τῆς μηχανοποιήσεως εἶναι ἀνετα, δὲν πρέπει νὰ ἐπαπαυώμεθα μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἔχομεν ἀρκετὸν χρόνον ἐνώπιόν μας διὰ τὴν ὀργάνωσιν μας. Ἐὰν ὁ κορεσμὸς εἰς ἔκμυστήρας θεωρητικῶς ἐπέληθῃ ἐντὸς 6 ἐτῶν καὶ πρακτικῶς ἴσως ἐντὸς 4 ἢ 5, αἱ δὲ ἐκ τῆς συνδέσεώς μας μετὰ τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγορὰν ὑποχρεώσεως μας πρόκειται νὰ ἐκδηλωθοῦν ἐντὸς μόλις 5 ἢ 8 ἐτῶν ἀπὸ σήμερον, ἔπεται ὅτι, εἰς τὸ σύντομον αὐτὸ χρονικὸν διάστημα θὰ πρέπει νὰ ἐνδιαφερόμεν καὶ νὰ δώσωμεν κατευθύνσεις, ἵνα μὴ ἡ ἐκμηχανοποιήσις τῆς χώρας ἀποθῆ ἄρνητικὴ, εἴτε διὰ τῆς υπερμέτρου αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεωργικῶν ἔκμυστήρων, εἴτε διὰ τῆς ἥσσονος ἀποδόσεως αὐτῶν, λόγω ἀγνοίας τῆς χρησιμοποιήσεώς των, εἴτε διὰ τῆς προῦρου καταστροφῆς τῶν μηχανημάτων ἢ ἀκόμη ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν γεωργοοικονομικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ διέπουν τὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν. Εἶναι, ἐπομένως ἀναγκαῖον, ὅσον καὶ ἐπείγον, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἀσκηθῆ ἡ πρέπουσα πολιτικὴ ἐν